

Sygn. akt II K 656/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Anny Murzynowskiej

po rozpoznaniu dnia 18 lutego 2016 r. , 22 marca 2016 r. , 04 maja 2016 r. , 08 czerwca 2016 r. i 22 sierpnia 2016 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

S. K. , s. H. i M. z d. B. , ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że :

w dniu 6 czerwca 2013 roku w L. wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną dotychczas osobą brał udział w pobiciu R. R., który w wyniku uderzenia pięściami po głowie i twarzy oraz kopania po całym ciele doznał obrażeń ciała w postaci dwóch ran powierzchownych obu okolic podczołowych bez uszkodzenia mięśni i dużych naczyń z obrzękiem tkanek miękkich bez zmian pourazowych w badaniu tomografii komputerowych przez co pokrzywdzony został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k.

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. Oskarżonego S. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu ;
2. Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania ponosi Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 656/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 czerwca 2013 roku pokrzywdzony R. R. na posesji przy ulicy (...) w L. woj. (...) spożywał alkohol wspólnie z J. R. i oskarżonym S. K. i kilkoma innymi osobami . Następnie pokrzywdzony R. R. postanowił wrócić do swojego mieszkania w L. przy ul. (...) . J. R. wobec faktu iż pokrzywdzony R. R. był pod zaciętym wpływem alkoholu odprowadził go do mieszkania siostry pokrzywdzonego przy ulicy (...) . Następnie pokrzywdzony R. R. wobec faktu iż jego siostry nie było w domu udał się w kierunku swojego miejsca zamieszkania . W trakcie drogi powrotnej ulicy (...) w L. R. R. zaczepił kilku nieznanymi mu mężczyzn . Ci nieustaleni mężczyźni został zaczęli bić pokrzywdzonego R. R. pięściami po głowie i twarzy oraz kopać go po całym ciele. W wyniku tego pobicia pokrzywdzony R. R. doznał obrażeń ciała w postaci dwóch ran powierzchownych obu okolic podczołowych bez uszkodzenia mięśni i dużych naczyń z obrzękiem tkanek miękkich bez zmian pourazowych w badaniu tomografii komputerowych powodując naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.

S. K. ma ukończone 34 lat, jest kawalerem, ma na utrzymaniu jedno dziecko, pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w wysokości 500 zł miesięcznie, był karany (k. 429), nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonego S. K. (k. 79, k. 172-173, k. 378), zeznań świadków: R. R. (k. 16-17, k. 173 i k. 378-379), A. B. (k. 23-24, k. 182 i k. 338), D. B. (k. 82-83, k. 200-201), P. O. (k. 58-59, k. 170 i k. 400), M. B. (k. 188-189 i k. 437), B. K. (k. 189, k. 261 i k. 437), R. K. (1) (k. 266 i k. 438) i R. W. (k. 266 i k. 438), notatki urzędowej (k. 1-2), dokumentacja lekarska (k. 8-9, k. 19, k. 40-42), protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 12), opinii lekarskiej (k. 54), danych osobopoznawczych (k. 118), informacji odnośnie świadka D. B. (k. 100 i k. 113), protokołu okazania (k. 111-113) i karty karnej (k. 429) oraz częściowo zeznań świadka P. N. (k. 4-5, k. 22, k. 223-225 i k. 261).

S. K. stanął pod zarzutem, iż w dniu 6 czerwca 2013 roku w L. wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną dotychczas osobą brał udział w pobiciu R. R., który w wyniku uderzenia pięściami po głowie i twarzy oraz kopania po całym ciele doznał obrażeń ciała w postaci dwóch ran powierzchownych obu okolic podczołowych bez uszkodzenia mięśni i dużych naczyń z obrzękiem tkanek miękkich bez zmian pourazowych w badaniu tomografii komputerowych przez co pokrzywdzony został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. to jest popełnienia czynu z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Oskarżony S. K. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 79, k. 172-173, k. 378). Oskarżony S. K. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie w dniu 07 marca 2014 r. wyjaśnił iż w dniu 06 czerwca 2013 r. przy bramie posesji przy ulicy (...) w L. woj. (...) spożywał alkohol wspólnie R. R. i J. R. Wypili wtedy kilka butelek wódki i byli bardzo pijani. Następnie J. R. odprowadził pokrzywdzonego R. R. w stronę szkoły przy ul. (...), a on został na ul. (...). Oskarżony S. K. kategorycznie zaprzeczył iż brał udział w pobiciu pokrzywdzonego R. R. Podniósł iż do takiej sytuacji na pewno nie doszło gdy spożywali wspólnie alkohol przy ul. (...). Z wyjaśnień oskarżonego S. K. wynika iż nie wie dlaczego P. N. – konkubina R. R. pomówiła go że brał udział w pobiciu pokrzywdzonego razem z J. R. i P. O. gdy wspólnie spożywali alkohol na ul. (...). Wskazał iż po dniu 06 czerwca 2013 r. widział u pokrzywdzonego R. R. obrażenia jednak ten nie mówił mu w jakich okolicznościach te obrażenia powstały (k. 79, k. 172-173).

Natomiast na rozprawie w dniu 18 lutego 2016 r. oskarżony S. K. odmówił składania wyjaśnień i potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia (k. 378).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego S. K. w zakresie w jakim stwierdził iż w dniu 06 czerwca 2013 r. nie brał udziału w pobiciu pokrzywdzonego R. R. oraz że R. R. opuszczając posesję przy ul. (...) w L. wspólnie z J. R. nie miał żadnych obrażeń. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. K. są jasne, dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków R. R. (k. 16-17, k. 173 i k. 378-379), A. B. (k. 23-24, k. 182 i k. 338), P. O. (k. 58-59, k. 170 i k. 400), B. K. (k. 189, k. 261 i k. 437), R. K. (1) (k. 266 i k. 438) i R. W. (k. 266 i k. 438) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.

Z wyżej wskazanych dowodów, zwłaszcza z zeznań pokrzywdzonego R. R., wynika wprost iż oskarżony S. K. w dniu 06 czerwca 2013 r. nie uczestniczył w pobiciu pokrzywdzonego R. R. Należy wskazać iż świadek R. R. w swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem kategorycznie twierdził iż nie został pobity przez oskarżonego R. K. (2) lecz przez nieznaną mu mężczyznę których będąc pod wpływem alkoholu zaczepił w okolicach swojego bloku na ul. (...). 3-M. w L. (k. 16-17, k. 173 i k. 378-379). Należy wskazać iż również z zeznań świadka P. N. złożonych na rozprawach przed Sądem wynika iż oskarżony S. K. nie brał udziału w pobiciu jej konkubenta R. R. (k. 223-225 i k. 261).

Tym samym wyżej wskazane dowodów potwierdzają prawdziwość wyjaśnień oskarżonego S. K. w zakresie jakim nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wynika z nich bowiem wprost iż oskarżony S. K. nie popełnił zarzucanego mu czynu z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków: R. R. , A. B. , D. B., P. O., M. B. , B. K., R. K. (1) i R. W. jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka R. R.– pokrzywdzonego w niniejszej sprawie wynika iż w dniu 06 czerwca 2013 r. pił alkohol w barakach przy ul. (...) z J. R., oskarżonym S. K. oraz innymi osobami które tam przychodziły . Następnie J. R. odprowadził go do siostry która mieszka przy ul. (...). Gdy nie zastał siostry postanowił wrócić do swojego mieszkania przy ul. (...). (...) w L. . Gdy był na ul. (...) zaczął dwóch dobrze zbudowanych , nieznanym mu mężczyznom , którzy go pobili . Świadek R. R. kategorycznie stwierdził iż nie został pobity przez oskarżonego S. K. , J. R. i P. O. . Następnie świadek R. R. wyjaśnił dlaczego w jego ocenie w postępowaniu przygotowawczym jego konkubina P. N. stwierdziła że został on pobity między innymi przez oskarżonego S. K. . W jego ocenie P. N. była zła na J. R. i oskarżonego S. K. że często wspólnie z nim spożywają alkohol . Świadek R. R. stwierdził iż jego konkubina P. N. doskonale znała J. R. i oskarżonego S. K. i nie mogła ich z nikim pomylić . Gdy rozmawiał z P. N. dlaczego wskazała na policji niewinne osoby ta stwierdziła iż dlatego że z nimi siedział i spożywał z nimi alkohol (k. 16-17 , k. 173 i k. 378-379) .

Z zeznań świadka A. B. wynika co robiła w dniu 06 czerwca 2013 r. na posesji przy ul. (...) oraz jakie osoby znajdowały się na podwórku tej posesji. Z zeznań tego świadka wynika iż nie widziała by tego dnia pokrzywdzony R. R. został przez kogokolwiek pobity na terenie baraków przy ul. (...) . Świadek A. B. wskazała iż nic nie wie na temat tego zdarzenia (k. 23-24 , k. 182 i k. 338) .

Z zeznań świadka D. B. wynika iż w dniu 06 czerwca 2013 r. nie było go na terenie baraków przy ul. (...) bo od 16 lat mieszka w W. i tam pracuje . Świadek ten wskazał iż nie zna pokrzywdzonego R. R. i nic nie wie na temat jego pobicia . Zna natomiast J. R. i oskarżonego S. K. bo to jego siostrzeńcy . Z zeznań świadka wynika iż nie ma żadnej wiedzy na temat pobicia pokrzywdzonego R. R. (k. 82-83, k. 200-201) .

Natomiast z zeznań świadka P. O. wynika iż w dniu 06 czerwca 2013 roku spożywał alkohol na terenie baraków przy ul. (...) między innymi z oskarżonym S. K. . Po pewnym czasie poszedł pożyczyc pieniądze na alkohol do kolegi który mieszka na ul. (...). (...) . Gdy wracał zobaczył koło lasku przy ul. (...) (naprzeciwko sklepu (...)) idącego pokrzywdzonego R. R.. Z dalszych zeznań świadka P. O. wynika iż gdy wrócił na posesję przy ul. (...) w dalszym ciągu spożywał alkohol. Świadek P. O. zaprzeczył iż brał udział w pobiciu oskarżonego R. R. i wskazał iż nie ma żadnej wiedzy na temat tego zdarzenia (k. 58-59 , k. 170 i k. 400) .

Z zeznań świadka M. B. wynika iż w dniu 06 czerwca 2013 r. nie było go w L. i nic nie wie na temat pobicia pokrzywdzonego R. R. . Tego dnia był u siostry w P. . Świadek M. B. wskazał iż zna pokrzywdzonego R. R. i oskarżonego S. K. oraz P. O. , Partycję N. i J. R. (k. 188-189 i k. 437) .

Świadek B. K.– matka pokrzywdzonego R. R. w swoich zeznaniach wskazała że nie pamięta czy w dniu 06 czerwca 2013 r. była w L. , czy też w S. u swojej córki . B. K. kategorycznie stwierdził iż nie była świadkiem pobicia swojego syna R. R. i nas pewno nie informowała o takim zdarzeniu konkubiny swojego syna P. N. . Świadek B. K. nie była w stanie wyjaśnić dlaczego P. N. w swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym stwierdziła iż informacje o tym kto pobił R. R. w dniu 06 czerwca 2013 r. na posesji przy ul. (...) ma od niej . Świadek B. K. wskazała ponadto iż nie pozostaje w najlepszych stosunkach z konkubiną swojego syna R. P. N. (k. 189 , k. 261 i k. 437) .

Z zeznań świadków R. K. (1) (k. 266 i k. 438) – funkcjonariusza Policji z KPP w L. i świadka R. W. (k. 266 i k. 438) – funkcjonariusza Straży Miejskiej w L. wynika iż nie pamiętają przebiegu interwencji w dniu 06 czerwca 2013 r. na terenie posesji przy ul. (...) w L. . Z zeznań tych świadków wynika iż kojarzą pokrzywdzonego R. R. , nie przypominają sobie jednak żeby tego dnia była jakaś bójka na terenie tej posesji .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Jeżeli chodzi o zeznania świadków J. G. (k. 13-14) i R. O. (k. 34-34v) to Sąd dał im wiarę jako jasnym i dokładnym jednak zeznania tych świadków nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy .

Natomiast świadek J. R. – przyrodni brat oskarżonego S. K. na podstawie art. 182 k.p.k. odmówił składania zeznań (k. 400) .

Świadek P. N. w swoich zeznaniach w postępowaniu przygotowawczym wskazała w dniu 06 czerwca 2013 r. około godziny 17.00. zobaczyła z okna swojego mieszkania przy ul. (...) (...) jak J. R. uderzył w twarz jej konkubenta R. R. . Razem z nimi byli jeszcze oskarżony S. K. i drugi mężczyzna , którzy jednak nie bili R. R. . Gdy zeszła przed blok J. R. i R. R. powiedzieli jej iż idą wyjaśnić tą sprawę do baraków przy ul. (...) . Z dalszych zeznań świadka P. N. wynika że gdy ona udała się na posesję przy ul. (...) zobaczyła jak J. R. uderzył R. R. pięścią w twarz następnie oskarżony S. K. i mężczyzna nazwisku B. również zaczęli bić pięściami R. R. i kopać go po całym ciele . Bojąc się że R. R. może zostać ponownie pobity zadzwoniła na policję (k. 4-5 i k. 22) .

Natomiast w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie przed Sądem w dniu 22 września 2014 r. i w dniu 19 grudnia 2014 świadek P. N. zeznała iż w dniu 06 czerwca 2013 r. była z dzieckiem w mieszkaniu przy ul. (...) i o tym kto pobił jej konkubenta w L. przy ul. (...) dowiedziała się od matki swojego konkubenta B. K.. B. K. podała jej nazwiska osób które ona później wskazała podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym . Świadek P. N. zaprzeczyła że była bezpośrednim świadkiem pobicia swojego konkubenta R. R. na posesji przy ul. (...) w L. . Świadek P. N. wskazała również iż okazało się że osoby które podała jej B. K. nie pobiły R. R. . Ponadto świadek P. N. stwierdziła iż widziała jak jej konkubent został pobity pod jej blokiem przy ul. (...) (...) jednak nie wie przez kogo oraz że osoby które wskazała w swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym nie pobiły R. R. (k. 223- 225 i k. 261) .

Natomiast na rozprawie w dniu 08 czerwca 2016 r. świadek P. N. wskazała iż w dniu 06 czerwca 2013 r. widziała przez okno swojego mieszkania przy ul.(...) jak ktoś bije jej konkubenta pokrzywdzonego R. R. ale nie wie kto to był. Gdy przysłała na posesję przy ul. (...) to zobaczyła u swojego konkubenta ślady pobicia , nie widziała jednak kto go pobił na tej posesji . Informację o osobach które miały pobić na posesji przy ul. (...) miała otrzymać od matki swojego konkubenta B. K. , która miała być bezpośrednim świadkiem pobicia syna (k. 413-414) .

Jeżeli chodzi o zeznania świadka P. N. to zasługuje na wiarę ta część jej zeznań w której stwierdziła iż widziała w dniu 06 czerwca 2013 r. przez okno swojego mieszkania przy ul. (...) (...) że nieznanne jej osoby pobiły jej konkubenta pokrzywdzonego R. R. . W tym zakresie zeznania świadka P. N. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadka : R. R. (k. 16-17 , k. 173 i k. 378-379) , A. B. (k. 23-24 , k. 182 i k. 338) , D. B. (k. 82-83 , k. 200-201) , P. O. (k. 58-59 , k. 170 i k. 400) i R. K. (1) (k. 266 i k. 438) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy wskazać iż z zeznań pokrzywdzonego R. R. który doskonale zna oskarżonego S. K. wynika iż został on w dniu 06 czerwca 2013 r. pobity na ul. (...) (...) w L. przez nieznaną mu mężczyznę , których chwilę wcześniej zaczął (k. 16-17 , k. 173 i k. 378-379) .

Nie zasługuje na wiarę natomiast pozostała część zeznań świadka P. N. zwłaszcza co do faktu iż oskarżony S. K. brał udział w pobiciu jej konkubenta pokrzywdzonego R. R. w dniu 06 czerwca 2013 r. na posesji przy ul. (...) . W tym zakresie zeznania świadka P. N. są niejasne , nielogiczne i wewnętrznie sprzeczne. Pozostają one również w sprzeczności z wyjaśnieniami S. K. (k. 79 , k. 172-173 , k. 378) i zeznaniami świadków R. R. (k. 16-17 , k. 173 i k. 378-379) , A. B. (k. 23-24 , k. 182 i k. 338) , P. O. (k. 58-59 , k. 170 i k. 400) , B. K. (k. 189 , k. 261 i k. 437) i R. K. (1) (k. 266 i k. 438) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy zauważyć iż w swoich zeznaniach na rozprawie przed Sądem świadek P. N. przyznała iż nie była świadkiem pobicia swojego konkubenta R. R. na posesji przy ul. (...) , zaś informację kto wtedy pobił jej konkubenta ma od jego matki B. K. . Należy wskazać iż świadek B. K. kategorycznie stwierdziła iż nie była świadkiem pobicia swojego syna w dniu 06 czerwca 2013 r. i nie informowała o takim zdarzeniu jego konkubiny P. N. , z którą nie pozostaje w zbyt dobrych stosunkach . Świadek B. K. nie była ponadto pewna czy tego dnia była w ogóle w L. , czy też u swojej córki w S. (k. 189 , k. 261 i k. 437) . Należy wskazać iż świadek B. K. – matka pokrzywdzonego R. R. nie ma żadnego powodu by zeznawać w tym przypadku nieprawdę . Natomiast świadek P. N. mogła obciążyć w postępowaniu przygotowawczym oskarżonego S. K. wobec faktu że była zła na niego za to że często

spożywa z R. R. alkohol . Na fakt ten wskazuje w swoich zeznaniach pokrzywdzony R. R. . Ponadto należy wskazać iż w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie przed Sądem świadek P. N. wycofała się z twierdzeń zawartych w jej zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym w których wskazała między innymi oskarżonego S. K. jako jednego ze sprawców pobicia R. R. .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań P. N. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej z dnia 08 czerwca 2013 r. (k. 54) sporządzonej przez biegłego lekarza M. R.. Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opinii. Z opinii z dnia 08 czerwca 2013 r. wynika iż w dniu 06 czerwca 2013 r. R. R. doznała obrażenia ciała w postaci dwóch ran powierzchownych obu okolic podczołowych bez uszkodzenia mięśni i dużych naczyń z obrzękiem tkanek miękkich bez zmian pourazowych w badaniu tomografii komputerowych powodując naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. . Obrażenia jakich doznała pokrzywdzony R. R. mogły powstać na skutek kopania pokrzywdzonego oraz zadawania mu uderzeń pięścią . Przedmiotowe zdarzenia naraziło pokrzywdzonego R. R. na postanie skutku określonego w art. 157 § 1 k.k. (k. 54) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 158 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto bierze udział w bójce lub pobiciu , w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub 157 § 1 k.k. Przedmiotem ochrony, jako znamieniem typów czynu zabronionego, jest w wypadku przestępstwa określonego w art. 158 § 1 k.k. życie i zdrowie człowieka. Przez pobicie należy rozumieć czynną napaść przynajmniej dwóch osób na jedną osobę albo grupy osób na grupę, przy czym w tym ostatnim wypadku do atakujących należy przewaga. W odróżnieniu od bójki, w wypadku pobicia można jednoznacznie wskazać na atakujących i broniącego lub broniących się. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 maja 1974 r., II KR 14/74, OSNKW 1974, nr 10, poz. 186 wskazał trafnie na cechę udziału w pobiciu, które musi polegać na świadomym współdziałaniu uczestników pobicia . Fakt, że po stronie sprawcy atakującego „sam na sam” pokrzywdzonego przyłączyła się inna osoba, która - obiektywnie rzecz ujmując - wspomogła go w agresywnych działaniach, ale bez jego wiedzy i zgody, nie może być uznany za „wzięcie udziału” w pobiciu - w rozumieniu art. 158 § 1 k.k. - przez tego pierwszego sprawcę. Udziałem w pobiciu jest każda forma kierowanego wolą udziału w grupie napastniczej, bowiem obecność każdego jej uczestnika zwiększa przewagę napastników i przez to ułatwia im dokonanie pobicia, zadawanie razów, a wzmaga niebezpieczeństwo nastąpienia skutków w zdrowiu ofiar. Rozmaitość form zachowania, aktywność każdego z uczestników, zadawane razy, ich ilość i skutki mają znaczenie dla oznaczenia stopnia winy każdego z nich, więc i kary, ale nie są one znamienne dla bytu tego przestępstwa”. Przez przestępstwo pobicia z art. 158 § 1 k.k. rozumie się czynną napaść co najmniej dwóch sprawców na jedną lub więcej osób. Nie oznacza to jednak, że w przypadku większej liczby pokrzywdzonych, poszczególni sprawcy muszą wziąć udział w pobiciu każdego z nich, gdyż dla bytu przestępstwa wystarczające jest działanie skierowane chociażby przeciwko jednemu z pokrzywdzonych, z zachowaniem wspólności zamiaru i tożsamości zdarzenia, przy czym uczestnik pobicia musi mieć świadomość niebezpiecznego charakteru zdarzenia i generalnie przewidywać następstwa czynu w postaci ciężkich uszkodzeń ciała (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 10 kwietnia 2001 r. II AKa 27/2001, OSA 2002, z. 3, poz. 20). W wypadku typu określonego w art. 158 § 1 k.k. skutkiem uczestniczenia w bójce lub pobiciu jest narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo

utrąty życia lub uszczerbku na zdrowiu przestępstwo to jest więc typowym przestępstwem konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo. Przystępstwo określone w art. 158 § 1 k.k. może być popełnione tylko umyślnie. Sprawca bierze umyślnie udział w bójce lub w pobiciu ze świadomością, że bójka lub pobicie zagraża bezpośrednio życiu lub w poważnym stopniu zdrowiu człowieka i tego chce lub przynajmniej na to się godzi. (tak Komentarz do art. 158 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Cwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.). Określony w art. 158 § 1 k.k. udział w bójce lub pobiciu jest przestępstwem umyślnym, które wymaga zamiaru bezpośredniego co do samego uczestnictwa w zajściu, natomiast znamię jego niebezpiecznego charakteru (tj. narażenia życia lub zdrowia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo) może być objęte zamiarem ewentualnym (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 IV 1975 r., II KRN 10/75, OSNPG 1976, nr 3, poz. 20). Osoby zaatakowane w ramach pobicia nie ponoszą odpowiedzialności za naruszenie nietykalności cielesnej i obrażenia zadane napastnikom, gdyż znajdują się w sytuacji obrony koniecznej.

Natomiast przestępstwo z art. 157 k.k. polega na spowodowaniu u ofiary naruszenia czynności ciała lub rozstroju zdrowia . Uszkodzenie ciała polega na naruszeniu substancji materialnej ciała człowieka np. przez zranienie lub skaleczenie . Natomiast rozstrój zdrowia polega na zakłóceniu funkcjonowania organizmu bez naruszenia jego integralności . Długotrwałość uszczerbku na zdrowiu nie należy utożsamiać z okresem niezdolności do pracy pokrzywdzonego. Chodzi o ściśle pojęty okres , w którym funkcjonowanie organizmu pokrzywdzonego było zakłócone . Warunkiem odpowiedzialności z art. 157 § 2 k.k. jest zaistnienie jakiegokolwiek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia . Nieznaczne ślady na ciele np. niewielkie siniaki czy zadrapania nie stanowią uszkodzenia ciała i nie uzasadniają kwalifikacji z art. 157 k.k..

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji , gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Jeżeli chodzi o czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zarzucony oskarżonemu S. K. to nie można stwierdzić na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego by oskarżony popełnił zarzucony mu czyn. Należy zauważyć iż zebrane w sprawie dowody nie potwierdziły faktu iż oskarżony S. K. brał udział w pobiciu R. R. w dniu 06 czerwca 2013 roku. Należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach oskarżony S. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zaprzeczył by w dniu 06 czerwca 2013 r. brał udział w pobiciu pokrzywdzonego R. R. . Należy wskazać iż w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. K. ściśle korespondują z zeznania pokrzywdzonego R. R. który w swoich zeznaniach kategorycznie zaprzeczył że został pobity przez oskarżonego S. K. (k. 16-17 , k. 173 i k. 378-379). Fakt ten potwierdzają zeznania świadków : A. B. (k. 23-24 , k. 182 i k. 338) , P. O. (k. 58-59 , k. 170 i k. 400) , B. K. (k. 189 , k. 261 i k. 437) , R. K. (1) (k. 266 i k. 438) i R. W. (k. 266 i k. 438) w zakresie jakim Sąd dał wiarę w zeznania tych świadków .

Należy również wskazać iż świadek P. N. która w swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym wskazała iż między innymi oskarżony S. K. był osobą która pobiła R. R. w dniu 06 czerwca 2013 r. na posesji przy ul. (...) , na rozprawie przed Sądem nie potwierdziła tej wersji wydarzeń . Świadek ten wskazał iż nie była świadkiem pobicia R. R. na posesji przy ul. (...) , widziała tylko przez okno swojego mieszkania przy ul. (...) (...) jak nieznanne je osoby były jej konkubenta R. R.. Przy czym świadek P. N. wskazała iż wśród tych osób nie było znanego jej oskarżonego S. K. (k. 223- 225 i k. 261) . Świadek P. N. tłumacząc dlaczego w swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym obciążyla między innymi oskarżonego S. K. wskazała iż o osobach które miały pobić jej konkubenta R. R. dowiedziała się od matki swojego konkubenta B. K. , jednak jej informację jak się później były to informację nieprawdziwą . Należy wskazać iż świadek B. K. kategorycznie stwierdziła w swoich zeznaniach że nie była świadkiem pobicia swojego syna w dniu 06 czerwca 2013 r. i nie informowała o takim zdarzeniu jego konkubiny P. N..

Dlatego Sąd rozstrzygnął wszelkie wątpliwości których nie usunięto w postępowaniu dowodowym na podstawie art. 5 § 2 k.p.k. na korzyść oskarżonego S. K. i uniewinnił go od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 158§ 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania ponosi Skarbu Państwa.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.